

Staatsbosbeheer
T 0592 248984
www.staatsbosbeheer.nl

Oudemolense Diep

Wandelen langs de beek - 7 km

Nationaal beek- en
esdorpenlandschap
Drentsche Aa

Zilveren lint door het dal

Een bezoek aan het Drentsche Aa-gebied is niet compleet zonder een blik op de stromende beek. Op maar weinig plekken in ons land krijgt het water zoveel de ruimte. Kronkelend volgen de beken hun weg door het beekdal. Ze hebben hun oorspronkelijke karakter behouden. Het Oudemolense Diep is een van hoofdadere van de Drentsche Aa. Hoe u de beek aantreft, verschilt per seizoen. 's Zomers verschuilt het water zich tussen de bloemrijke groenlanden. In de winter is er juist water in overvloed. Dan treedt de beek buiten zijn oevers en overspoelt het land.

De Drentse beken heten 'diep' of 'loop'.

Afwisselende wandeling

Centraal thema in deze wandeling is het Oudemolense Diep. Maar daarnaast komt u ook in het bos en op de heide. Zo maakt u kennis met alle gezichten van het Drentse beek- en esdorpenlandchap. De route van 7 kilometer is aangegeven door paaltjes met lichtblauwe kop. U start op de parkeerplaats aan de Molensteeg in Oudemolen (P). Honden zijn welkom, mits aangelijnd.

Met de stroom mee

Neerkijkend vanaf een bruggetje ziet u meteen dat het Oudemolense Diep niet stilstaat. In het heldere water buigen de waterplanten mee met de stroom. De stroming wijst op het hoogteverschil in de beekdalen, dat anders nauwelijks opvalt. Het water zoekt een weg naar beneden, langs ondiepe groeven die zo'n

Weidebeekjuffer.

tweehonderdduizend jaar geleden zijn uitgeslepen. Gletsjers schoven als bulldozers over de Drentse bodem. Ze vervormden het aardoppervlak. In de warmere periode die op de ijstijd volgde, smolt het ijs. Er ontstond een patroon van smeltwatergeulen: de bedding van de huidige beken.

Oudemolen

Als u wilt weten waar het Oudemolense Diep op de kaart ligt, is dat niet moeilijk te vinden. Net als alle Drentse beken is hij genoemd naar de plaats waarlangs hij stroomt: Oudemolen. Op zijn beurt dankt het dorp zijn naam aan een middeleeuwse watermolen. Hiervan zijn slechts nog een paar palen in de beek overgebleven. Aan de noordkant van het dorp staat de veel jongere korenmolen 'De Zwaluw' (1) uit 1837.

Natte voeten

Onderweg kunt u drassige plekken tegenkomen. Door opwellend grondwater en overstromingen is de omgeving van een beek vrijwel altijd nat. Oorspronkelijk groeiden hier moerasbossen van els en wilg: bomensoorten die goed bestand zijn tegen natte voeten. Toen men in de middeleeuwen de beekdalen veranderde in hooiland verdwenen de bossen. Langs het Oudemolense Diep vindt u nog restanten moerasbos terug.

Vreemde vis

De kans dat u deze vreemde vis ziet zwemmen is klein: de rivierprik is zeldzaam. Hij lijkt op een paling, maar heeft zeven kieuwopeningen aan elke kant van de kop in plaats van één. Volwassen rivierprikken komen hier naar toe voor de voortplanting.

Kwel.

Rivierprik.

Daarna sterven ze. Hun jongen leven als larven in de beekbodem. Na vier jaar trekken ze naar zee. Daar haken de prikken zich met hun bijzondere snuit als parasiet vast op andere vissen. Twee jaar later keren ze terug naar de beek.

Roestig water

Op sommige plekken langs de beek denkt u misschien dat er sprake is van ernstige vervuiling. Het water ziet eruit als een bruine, vlokkerige soep en er drijft een olie-achtig vliesje op. Toch is er geen reden tot zorg. Hier komt grondwater (kwel) naar boven met ijzer erin, dat bij blootstelling aan de lucht gaat 'roesten'. Het olievliesje duidt op bacteriën die onder deze speciale omstandigheden kunnen groeien. Als u met een stokje in het vlies prikt, ziet u dat het uiteen brokkelt. Was het olie,

Oudemolen

LEGENDA

- Wandelroute 7 km
- ← Wandelrichting
- P Parkeerplaats
- 1 Korenmolen De Zwaluw
- 2 Steile oever
- ☕ Horeca

dan zou het vlies zich na verstoring onmiddellijk weer sluiten. Zonder het kwelwater zouden de Drentse beken stoppen met stromen. Bovendien zorgen de mineralen in het water voor een bijzondere plantengroei.

Ruimte voor water

Weidebeekjuffers die 's zomers boven de beek dansen lijken nooit moe te worden. De libellen met hun metaalblauwe glans varen wel bij het schone water dat alle ruimte krijgt. Nog niet zo lang geleden werden op enkele delen van de Drentse beken rechtgetrokken en uitgediept. Zo snel mogelijk moest het overtollige water afgevoerd worden: dat was de enige manier om hier landbouw te kunnen bedrijven. Ten gunste van de natuur is deze ontwikkeling een halt toegeroepen. Op steeds meer plaatsen mag

Vlonderpad.

het water weer gaan waar het wil. Vlonders zorgen ervoor dat u tijdens de wandeling toch droge voeten kunt houden.

Slingeren

De Drentse beken zien er niet overal hetzelfde uit. Ze beginnen als een onopvallend stroompje tussen de bomen. Via vele, korte bochten stroomt het water naar het beekdal. Daar krijgt het de ruimte en laat zich duidelijk zien. Als een zilveren lint slingert de beek zich door het landschap. Komt u langs een bocht van het Oudemolense Diep (2), let dan eens op hoe het water de buitenbocht heeft uitgeschuurd. Bomen die dicht langs de beek groeien verliezen houvast en lopen de kans om te vallen. Hun wortels nemen een deel van de grond mee. De oevers worden steeds steiler. In de binnenbochten, waar het minder snel stroomt, komt het zand weer tot rust. De beek houdt zijn geslinger zelf in stand.

Toegangspoort

'De Homanshof' is één van de toegangspoorten van het Nationaal Park Drentsche Aa (www.drentscheaa.nl). Hier kunt u terecht voor meer informatie en voor routes die u kunt volgen. Adres: Lunsenhof 20, 9467 PM Anloo. Openingstijden: 1 april tot 31 oktober van 9.00 uur tot 17.00 uur / van 1 november tot 31 maart van 10.00 uur tot 17.00 uur. Op maandag gesloten.